

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 66Csp/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1424202496
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Češko
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2026:1424202496.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom JUDr. Danielom Češkom v spore žalobcu: Q. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. vinohradoch XXX/J, XXX XX W. - mestská časť H., zast.: Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o., so sídlom Bajkalská 31, 821 05 Bratislava, IČO: 36 868 221, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Pribinova 19, 811 09 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 1663,79 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Konanie v časti o zaplatenie sumy 126,65 eur z a s t a v u j e.
- Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1537,14 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 1663,79 eur od 28.09.2022 do 08.04.2024 a zo sumy 1537,14 eur od 09.04.2024 do zaplatenia
- Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a
- Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 01.03.2024 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1 663,79 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 1 663,79 € od 28.09.2022 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalej sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 49,50 €, a to na bankový účet Mestského súdu Bratislava IV do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Žalobca dôvodil tým, že je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. W. R ev. č. W Q.: K (ďalej len „vozidlo“). Dňa 07.03.2022 vznikla na vozidle poisťná udalosť, ktorú žalobca riadne ohlásil žalovanému. Žalovaný poisťnú udalosť zaevidoval pod č. 2280005037. Škoda na vozidle žalobcu bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla ev. č. W vo vlastníctve P. spol. s r. o., so sídlom Hospodárska XXXXX/XB, XXX XX W. - mestská časť Vajnory, IČO: 46 971 688, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Vlastník vozidla poisteného u žalovaného je uvedený v správe o nehode a v osvedčení o evidencii časť II. K poisťnej udalosti došlo na Varšavskej 22 v Bratislave. K poškodeniu Vozidla došlo tak, že vozidlo škodcu pri cúvaní narazilo zadnou časťou do prednej časti Vozidla. Opravu Vozidla zabezpečila spoločnosť FOBIS, spol. s r. o., so sídlom Pri vinohradoch 269/J, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 31 379 575 (ďalej len „opravca“). V rámci likvidácie poisťnej udalosti žalobca predložil žalovanému všetky potrebné doklady a vyjadrenia vrátane faktúry za opravu Vozidla č. FA XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX na sumu X XXX,XX eur. Následne žalovaný oznámil žalobcovi, že poisťná udalosť bola likvidovaná s poskytnutím poisťného plnenia vo výške 2 418,68 eur.

3. Podľa žalobcu, žalovaný poisťné plnenie znížil bez riadneho odôvodnenia. Kalkulácia opravy bola vykonaná na základe zápisu o poškodení Vozidla. Množstvo vykonanej práce pri oprave Vozidla bolo určené metodikou, ktorá je súčasťou systému AUDATEX určeného na vyhotovenie kalkulácií za opravu

motorových vozidiel a zároveň bol pri oprave dodržaný technologický postup výrobcu vozidla. V kalkulácii opravcu sú uvedené číselné kódy náhradných dielov, ktoré boli použité pri oprave vozidla. Žalovaný v rámci likvidácie poistnej udalosti nespochybnil nárok žalobcu na poistné plnenie a k poistnej udalosti zaslal žalobcovi oznámenie o poukázaní náhrady škody zo dňa 12.09.2022. Žalovaný v oznámení o poukázaní náhrady škody uvádza, že pri určení výšky poistného plnenia kalkuloval s cenou normohodiny práce (ďalej len „NH“) vo výške 32 € vrátane DPH/NH, ktorá bola podľa neho stanovená prieskumom trhu a odmietol žalobcovi poskytnúť poistné plnenie zodpovedajúce cene originálnych náhradných dielov z dôvodu, že mu opravca nepredložil k týmto náhradným dielom svoje nadobúdacie doklady. Neskôr zaslal žalovaný žalobcovi odpoveď na sťažnosť, v ktorej uviedol, že pri určení výšky poistného plnenia uvažoval s použitím alternatívnych náhradných dielov a ak nebol nejaký náhradný diel k dispozícii, tak vykonal zrážku 30 % z ceny originálneho náhradného dielu. Oznámenie o poukázaní náhrady škody je formulované dosť všeobecne, zníženie poistného plnenia v ňom nie je riadne zdôvodnené, pričom nie je vylúčené, že sa zníženie poistného plnenia týka aj iných fakturovaných položiek, ktoré žalovaný v oznámení o poukázaní náhrady škody vôbec neuvádza. Podľa žalobcu, ak by sa zníženie poistného plnenia skutočne týkalo iba cien náhradných dielov a ceny NH, pričom by žalovaný v prípade cien náhradných dielov postupoval rovnako ako pri zostavovaní svojej predbežnej kalkulácie, tak by bol rozdiel medzi kalkuláciou opravcu a záverečnou kontrolnou kalkuláciou žalovaného nižší. Namietal, že oznámenie o poukázaní náhrady škody nespĺňa obsahové náležitosti v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o PZP. Podľa žalobcu, kontrolná kalkulácia žalovaného nie je bez ďalšieho objektívnym a už vôbec nie jediným nástrojom pre výpočet výšky primeranej ceny uskutočnenej opravy. Limitácia výšky poistného plnenia kontrolnou kalkuláciou žalovaného je v rozpore s § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP a s § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých bol žalovaný povinný poskytnúť žalobcovi poistné plnenie zodpovedajúce skutočnej škode na Vozidle, a nie poistné plnenie zodpovedajúce potencionalnej škode na Vozidle vypočítanej na základe vlastných vstupných údajov žalovaného. Žalovaný kalkuloval s jednotkovou cenou práce vo výške 32 eur vrátane DPH/NH, zatiaľ čo opravca si vyúčtoval cenu 48 € vrátane DPH/NH. Jednotková cena práce vyúčtovaná opravcom zodpovedá obdobiu, v ktorom bola daná oprava vykonaná, ako aj značke a modelu opravovaného Vozidla. Znížením poistného plnenia pri položke cena práce z dôvodu, že opravu vykonala nezávislá opravovňa bez zmluvného vzťahu so žalovaným, žalovaný nedovoľene a bez akéhokoľvek objektívneho ospravedlnenia cenovo diskriminuje nezávislé opravovne bez zmluvného vzťahu s ním. Podľa žalobcu, pri určení primeranej ceny NH je potrebné vychádzať z celého cenového pásma relevantného trhu opravovní, ktoré tvoria spolu s nezávislými opravovňami aj autorizované opravovne. Žalobca súdu predkladá hotovostnú faktúru č. H zo dňa XX.XX.XXXX pre odberateľa FOBIS, spol. s r. o. V tejto faktúre sú uvedené náhradné diely, ktoré boli následne dňa 29.06.2022 vyúčtované žalobcovi vo faktúre č. FA XXXXXXX. Z oznámenia o poukázaní náhrady škody, podľa žalobcu, nie je zrejmé, s ktorými náhradnými dielmi a v akých cenách žalovaný kalkuloval pri výpočte výšky poistného plnenia, keď namiesto originálnych náhradných dielov zadával lacnejšie alternatívne náhradné diely a či uznal potrebu použitia všetkých fakturovaných náhradných dielov použitých pri oprave Vozidla. Žalovaný dokonca vo svojej odpovedi na sťažnosť zo dňa 14.12.2022 uviedol, že ak sa mu nepodarí v databázach dohľadať nejaký náhradný diel ako alternatívny, tak vykoná zrážku 30 % z ceny originálneho náhradného dielu. Aj v tomto prípade žalovaný zrejme vykonal takéto zrážky z cien originálnych náhradných dielov bez uvedenia dodávateľa, ktorý by mal dané náhradné diely v takýchto cenách dodať, lebo sa domnieva, že by dané náhradné diely mohli existovať ako alternatívne, aj keď ich v databázach a katalógoch nevie ako alternatívne dohľadať. Žalobca vyjadril názor, že ak už žalovaný považoval za preukázané, že pri oprave Vozidla boli použité alternatívne náhradné diely, tak mal kalkulovať s konkrétnymi alternatívnymi náhradnými dielmi s uvedením ich konkrétnych cien a nie s neexistujúcimi náhradnými dielmi, ktoré nevedel ani bližšie špecifikovať, a ktoré by podľa neho v danej cene len potenciálne mohli existovať. Okrem dlžného poistného plnenia si žalobca uplatňuje nárok na úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a na základe § 11 ods. 7 zákona o PZP vo výške 6,25 % ročne zo sumy 1 663,79 € od 28.09.2022 do zaplataenia. Žalobca je ako spotrebiteľ domáhajúci sa dlžného poistného plnenia voči žalovanému ako dodávateľovi oslobodený od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. v) zákona o súdnych poplatkoch. Žalobca preto navrhuje, aby súd v rozsudku osobitným výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie žaloby vo výške 49,50 eur.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že po doručení žaloby pristúpil žalovaný k opätovnému prešetreniu príčiny vzniku škody a rozsahu vzniknutej škody a listom zo dňa 04.04.2024 oznámil právnenému zástupcovi žalobcu, že v nasledujúcich dňoch poukáže čiastočnú úhradu istiny

vo výške 126,65 Eur s DPH. Suma nelikvidných položiek predstavuje: navýšenú cenu použitých náhradných dielov - žalovaný uvažoval s použitím alternatívnych náhradných dielov a v prípade ak neexistuje alternatívny náhradný diel tak s použitím originálneho náhradného dielu avšak so zrážkou 30 % z ceny originálneho náhradného dielu, pričom autoservis v kalkulácii opravy, ktorá tvorí prílohu vystavenej faktúry č. XXXXXXXX počítal s originálnymi náhradnými dielmi. Rozdiel vo výške 1.220,29 Eur s DPH je sporný a je predmetom tohto konania. Ďalej išlo o navýšený lakovací materiál - opravca použil koeficient 130%, pričom podľa žalovaného mu prináleží iba lakovací koeficient 111%, a to vzhľadom k technológii lakovania, ktorú predmetný autoservis používa. Pokiaľ by mal autoservis vyšší náklad spojený s lakovaním, je potrebné ho relevantne preukázať. V prípade ak autoservis preukáže zvýšený náklad na lakovanie predložením presnej receptúry, použitého množstva lakovacieho materiálu a nadobúdacimi dokladmi od nákupu jednotlivých komponentov, žalovaný sa nebráni prehodnotiť výšku poskytnutej náhrady škody a pristúpiť k doplatku. Rozdiel vo výške 47,68 Eur s DPH je nateraz aj naďalej sporný a je predmetom tohto konania. Ďalej išlo o navýšenú normohodinu - žalovaný považoval za primeranú výšku Nh sumu vo výške 32,- Eur s DPH avšak autoservis v kalkulácii opravy, ktorá tvorí prílohu vystavenej faktúry počítal s Nh vo výške 48,- Eur s DPH. Žalovaný priznal plný počet vo faktúre vyúčtovaných časových jednotiek (ČJ). Spornou a predmetom tohto konania tak naďalej ostáva suma vo výške 216.91 Eur s DPH (650,40 Eur - 433,49 Eur), ktorá predstavuje rozdiel medzi výškou Nh uplatnenej vo faktúre č. XXXXXXXX (48,- Eur s DPH/1 Nh = 12 ČJ) a žalovaným priznanou výškou Nh (32,- Eur s DPH /1 Nh = 12 ČJ). Išlo tiež o drobný jedincový materiál (ďalej DJM), ktorý predstavuje cca 2% z ceny použitých náhradných dielov vo výške 24,67 Eur s DPH a konzervačný materiál vo výške 25,20 Eur s DPH, ktoré zostávajú aj naďalej sporné a predmetom tohto konania. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky poistného plnenia použil systém AUDATEX, rovnako ako autoservis. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcom predložená faktúra autoservisu č. 2206077 obsahovala údaj o použití originálnych náhradných dielov avšak v prípade autoservisu FOBIS spol. s r.o. ide o neautorizovaný servis, žalovaný použitie originálnych náhradných dielov bez predloženia nadobúdacích dokladov od týchto dielov nepovažoval za preukázané. Z uvedeného dôvodu žalovaný vyzval autoservis na predloženie nadobúdacích daňových dokladov k náhradným dielom, ktoré boli použité pri oprave poškodeného motorového vozidla, ktoré by potvrdzovali ich originalitu. Autoservis však žalovanému odmietol tieto doklady poskytnúť dovodiac, že tieto dokumenty tvoria obchodné, ako aj daňové tajomstvo. Žalovaný k ďalším tvrdeniam žalobcu v žalobe uvádza, že v jeho záujme nie je zisťovať obchodnú prirážku autoservisu pri kúpe náhradných dielov, ale má záujem na tom, aby uhradil autoservisu plnenie za diely v zodpovedajúcom reálnom vyhotovení, teda buď za alternatívne alebo originálne diely. K overeniu originality dielov je pritom pre žalovaného dostačujúce predloženie dokladu od predajcu o kúpe dielov, v ktorom je zrejмый dodávateľ dielov, dostatočne špecifikovaný diel/diely a dátum fakturácie/dodania a nie jeho cena. Pokiaľ žalobca ako jeden z dôkazov v tomto konaní predkladá „hotovostnú faktúru č. R20220500829 zo dňa 31.05.2022 pre odberateľa FOBIS, spol. s r.o.“, žalovaný poukazuje na to, že z predloženého dokladu nie je možné určiť dodávateľa dielov, a preto sa nevie k tomuto dokladu nateraz relevantne vyjadriť a posúdiť či ide o verifikovaného predajcu náhradných dielov.. V prípade, ak žalobca doloží aj pokladničný blok (ceny môžu byť vyčiernené) k predmetnej hotovostnej faktúre č. H., žalovaný pristúpi k jeho opätovnému posúdeniu. Žalovaný pritom poukazuje na to, že predmetný doklad „hotovostná faktúra č. R20220500829 zo dňa 31.05.2022 pre odberateľa FOBIS, spol. s r.o.“ žalobca prvýkrát predložil až v tomto konaní, v priebehu likvidácie predmetnej škodovej udalosti žalovanému predložený nebol. Pokiaľ ide o upínicu sadu bočnice pozostávajúcu zo skrutiek a matic, ktorá absentovala v predbežnej kalkulácii žalovaného, žartovaný uvádza, že túto nedopatrením pôvodne nepriznal, avšak dodatočne bola doplatená v rámci doplatku, o ktorom žalovaný informoval právneho zástupcu žalobcu listom zo dňa 04.04.2024. K názoru žalobcu, že žalovaný má na preverenie použitia konkrétnych náhradných dielov vykonať doobhliadku po oprave, žalovaný uvádza, že by sa tak jednalo o absolútne nevhodný postup na preukázanie nároku, keby by mohlo dôjsť k situácii, že kontrola použitých dielov by nebola rozpoznateľná pri obhliadke a vyžadovalo by sa odstrojovanie motorového vozidla a pod. Z pohľadu hospodárnosti šetrenia škodovej udalosti je predloženie nadobúdacích dokladov k náhradným dielom najrýchlejší a najúčinnější spôsob preukázania oprávnenosti. Žalovaný taktiež poukázal na ustanovenie § 47 ods. 8 zákona č. 106/2018 Z. z. K uplatnenej sume normohodiny uvádzal, že žalovaný považoval za primeranú výšku Nh sumu vo výške 32,- Eur s DPH a nie sumu, ktorú si vyúčtoval autoservis, ktorý počítal s Nh vo výške 48,- Eur s DPH. Žalovaný pritom vo svojej kalkulácii plne akceptoval autoservisom uvádzaný počet časových jednotiek (ČJ) potrebných na lakovanie motorového vozidla - 69,6 ČJ, na opravu motorového vozidla - 88 ČJ a na konzervačné práce-5 ČJ, tj. sporná ostala iba samotná výška NH (12 ČJ = 1 NH - pozn. žalovaného). Výšku NH, tj. sumu vo výške 32,- Eur s DPH, ktorú žalovaný v danom prípade priznal ako primeranú, pritom stanovil na základe prieskumu

trhu pre porovnateľné neautorizované autoservisy, pričom na podporu svojich tvrdení žalovaný prikladá vzorky z prieskumu trhu. K tvrdeniam žalobcu, že všetky opravovne majú rovnaké postavenie a nemožno zvýhodňovať alebo znevýhodňovať niektoré z nich, žalovaný podotýka, že v žiadnom prípade žalobcovi neurčuje - neprikazuje aký autoservis má využiť na opravu svojho motorového vozidla. Musí však uviesť, že z objektívneho hľadiska medzi autorizovaným a neautorizovaným opravcom nie je ekvivalencia. Na dokreslenie žalovaný uvádza niektoré požiadavky určené pre autorizovaný autoservis, ako sú: uskutočňovanie pravidelných školení pracovníkov u importéra danej značky pre slovenský trh, ktorých výsledkom sú odborné skúšky; predpísané vybavenie dielne; disponovanie certifikátmi kvality podľa noriem výrobcu motorového vozidla; využívanie k oprave predpísaných materiálov určených pre výrobcov danej značky (od originálnych náhradných dielov až po lepiace sady, tmely) a pod. Zvýšený opísaný štandard sa pri neautorizovaných servisoch neuplatňuje, na danú skutočnosť treba, podľa názoru žalovaného, brať ohľad. Žalovaný okrem uplatňovanej istiny vo výške 1.663,79 Eur rozporuje i uplatňovanie úrokov z omeškania zo strany žalobcu. Žalovaný zdôrazňuje, že postup poisťovateľa (žalovaného) pri šetrení predmetnej škodovej udalosti považuje za správny, keď neposkytol žalobcovi náhradu škody v rozsahu celej predloženej faktúry, z dôvodu nepredloženia všetkých potrebných dokladov na preukázanie oprávnenosti kalkulovalých a uplatnených položiek, a teda nebol v plnom rozsahu preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa (žalovaného) nahradiť vzniknutú škodu v celkovo vyčíslennej výške faktúry, teda vo výške 4.082,47 Eur s DPH. Žalovaný mal ďalej za to, že v prípade poškodeného sa tak v žiadnom prípade nejedná o spotrebiteľa, ktorý by mohol byť v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. v) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov oslobodený od súdneho poplatku.

5. Žalobca v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že žalovaný po začatí konania doplatil žalobcovi poisťné plnenie (náhradu škody) v časti istiny vo výške 126,65 eur. Tieto peňažné prostriedky boli pripísané na účet advokátskej kancelárie dňa 08.04.2024. Žalovaný síce uhradil túto časť istiny, ale neuhradil tomu zodpovedajúce úroky z omeškania vo výške 6,25 % ročne od 28.09.2022 do 08.04.2024. Žalobca preto týmto zobral žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 126,65 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v omeškaní so zaplatením tejto sumy až do 08.04.2024, tak žalobca požaduje, aby súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 1 537,14 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 6,25 % ročne od 28.09.2022 do 08.04.2024 zo sumy 1 663,79 € a od 09.04.2024 do zaplatenia zo sumy 1 537,14 eur, aby vo zvyšnej časti konanie zastavil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Čiastočné zastavenie konania zavíni žalovaný, keďže uhradil časť vymáhanej sumy po podaní žaloby. Žalobca nesúhlasí s tým, že by dôkazné bremeno ohľadom primeranosti a účelnosti nákladov na opravu vozidla malo zaťažovať jeho osobu. Poukazuje na to, že ak žalovaný tvrdí neprimeranosť alebo neúčelnosť nákladov a z týchto tvrdení vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky v podobe zníženia poisťného plnenia, je povinný tieto tvrdenia konkrétne a relevantne preukázať. Nie je podľa žalobcu možné požadovať, aby vyvracal všeobecné a nekonkretizované tvrdenia žalovaného, keďže by tým bol nútený dokazovať negatívne skutočnosti, čo je v rozpore s negatívnou dôkaznou teóriou. Žalobca ďalej namieta, že žalovaný nebol oprávnený vychádzať výlučne zo svojej vlastnej kontrolnej kalkulácie a ignorovať kalkuláciu opravcu, ktorá tvorí prílohu faktúry za opravu vozidla. Ak žalovaný znížil poisťné plnenie alebo nezahrnul všetky fakturované položky, bol povinný v súlade s § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP konkrétne uviesť dôvody, pre ktoré považuje jednotlivé položky za neúčelné alebo neprimerané, čo však neurobil, keďže len paušálne porovnával rozdiely medzi dvoma kalkuláciami bez vecného odôvodnenia. Významnú časť repliky žalobca venuje otázke jednotkovej ceny práce a lakovacieho koeficientu. Zdôrazňuje, že žalovaný stanovil maximálnu jednotkovú cenu práce vo výške 26,66 € bez DPH/NH a lakovací koeficient 111 % bez akéhokoľvek prieskumu relevantného trhu a bez zohľadnenia konkrétnych okolností opravy, farby vozidla, typu laku či nákupných cien opravovne. Takýto postup žalobca považuje za svojvoľný, nezákonný a protisúťažný, keďže ide o neprípustné obmedzovanie hospodárskej súťaže a sankcionovanie poškodených za to, že si zvolili nezávislú, nezmluvnú opravovňu. Žalobca odmieta tvrdenia žalovaného, že výber nezávislej opravovne nemá vplyv na poisťné plnenie, keďže samotné zníženie poisťného plnenia za tento výber považuje za faktické obmedzovanie spotrebiteľa a prejav protisúťažného správania. V tejto súvislosti poukazuje aj na ustálenú judikatúru, podľa ktorej poisťovňa nemá právo rozlišovať medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi, pokiaľ sú náklady na opravu účelné a smerujú k odstráneniu škody. Žalobca sa ďalej vyjadruje k požiadavkám žalovaného na predkladanie nadobúdacích dokladov k náhradným dielom. Zdôrazňuje, že takáto povinnosť nemá oporu v zákone, že autoservis nie je zmluvným partnerom poisťovne a má právo chrániť svoje obchodné tajomstvo, vrátane informácií o dodávateľoch a nákupných cenách. Podľa žalobcu je preukázanie oprávnenosti nároku na poisťné plnenie splnené predložením faktúry za opravu

vozidla a nie je relevantné, za akú cenu alebo od koho autoservis diely nadobudol. V závere namieta aj vedľajšie náklady, najmä náklady na ochranný náter spodku vozidla, konzervačné materiály a spotrebu tmelu. Žalobca uvádza, že ide o štandardné a nevyhnutné súčasti opravy, ktorých spotrebu nemožno presne určiť len na základe fotografií. Žalovaný podľa neho opätovne porušil § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď si pred skončením šetrenia nevyžiadal potrebné vysvetlenia a doklady, ale rovno pristúpil k zníženiu poistného plnenia, o čom žalobcu ani riadne neinformoval.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 16. 7. 2024 uvádza, že obsiahle podanie žalobcu berie na vedomie, avšak naďalej považuje žalobu za nedôvodnú a zotrváva na svojom doterajšom stanovisku vyjadrenom už v písomnom podaní z 9. 8. 2023. Ohradzuje sa voči tvrdeniam žalobcu o nezákonom konaní, cenovej diskriminácii, protisúťažných praktikách a zneužívaní dominantného postavenia, ktoré považuje za nepodložené, nepreukázané a irelevantné pre predmet sporu. Podľa žalovaného tieto závažné obvinenia nepredstavujú meritum veci, ktorým je výlučne otázka výšky škody a jej preukázania, pričom problematika ochrany hospodárskej súťaže ani aplikácia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 461/2010 o blokovej výnimke podľa jeho názoru nemá v tomto spore miesto, keďže uvedené nariadenie sa týka vertikálnych dohôd v sektore výrobcov a servisov motorových vozidiel a nijako neupravuje postavenie poisťovní ani poskytovanie poistného plnenia. Žalovaný zdôraznil, že jeho vyjadrenie k žalobe je procesnou obranou a že cieľom strán by malo byť efektívne vyriešenie sporu, nie jeho predlžovanie rozsiahlymi podaniami. Zároveň odmieta tvrdenie žalobcu, že v danom prípade došlo k zníženiu poistného plnenia podľa § 799 Občianskeho zákonníka. Uvádza, že neaplikoval žiadnu sankciu, ale posudzoval oprávnenosť, dôvodnosť a preukázanosť náhrady škody poskytovanej z povinného zmluvného poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z. z. Podľa žalovaného ide výlučne o otázku preukázania výšky škody, nie o krátenie poistného plnenia v sankčnom zmysle. Ďalej žalovaný vysvetľuje, že pri likvidácii škodovej udalosti jeho cieľom je uhradiť servisu plnenie za diely v zodpovedajúcom reálnom vyhotovení, teda za originálne alebo alternatívne diely, pričom ho nezaujímajú obchodná politika opravcu ani jeho marža. Na overenie originality dielov považuje za postačujúce predloženie nadobúdacieho dokladu od dodávateľa, pričom ceny môžu byť prekryté, ak sú zrejme ostatné podstatné údaje. Tento postup označuje za bežný, objektívny a zároveň slúžiaci aj na ochranu zákazníkov, keďže z praxe sú známe prípady, keď boli montované alternatívne diely účtované ako originálne. Žalovaný trvá na tom, že predloženie nadobúdacích dokladov je najrýchlejším a dostatočným spôsobom preukázania oprávnenosti nároku a že dôkazné bremeno v tomto smere nesie žalobca, ktorý tvrdí, že oprava bola vykonaná a fakturovaná v súlade so skutočnosťou. Žalovaný zároveň odmieta tvrdenia o diskriminácii medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi. Uvádza, že poškodenému nikdy neurčuje, aký autoservis má využiť, avšak poukazuje na objektívne rozdiely medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi, vyplývajúce z požiadaviek výrobcov, odborných školení, certifikácií, technického vybavenia a používaných materiálov. Rozdiely v sadzbách a regionálne odlišnosti považuje za výsledok trhových podmienok, nie konania poisťovne, a požiadavku na predloženie dokladov v neautorizovanom servise nepovažuje za diskriminačnú. Za spornú žalovaný naďalej považuje aj žalobcom uplatnenú lakovnícku konštantu zvýšenú na 130 %, ktorú nepovažuje za preukázanú. Poukazuje na metodiku AZT a kalkulačné systémy Audatex, podľa ktorých hodnota 100 % zohľadňuje bežnú spotrebu lakovacích materiálov, pričom ním použitý lakovací koeficient 111 % považuje za dostatočný. Ak by opravca mal zvýšené náklady, je podľa žalovaného nevyhnutné ich objektívne preukázať predložením kompletnej receptúry lakovania a nadobúdacích dokladov. Keďže žalobca na výzvy nereagoval, žalovaný navrhuje, aby si súd tieto doklady vyžiadal priamo od autoservisu FOBIS, spol. s r. o., a deklaruje, že v prípade ich predloženia je pripravený plnenie prehodnotiť a prípadný rozdiel doplatiť. Na záver žalovaný opätovne zotrváva na svojom návrhu, navrhuje vykonanie dôkazov formou vyžiadania nadobúdacích dokladov k náhradným dielom a lakovaciemu materiálu podľa § 189 Civilného sporového poriadku a zdôrazňuje záujem na zmierlivom vyriešení veci pri zachovaní zákonných a objektívnych kritérií pre posúdenie nároku žalobcu.

7. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na ktorom vykonal dokazovanie a zistil nasledovné:

8. Zo správy o nehode vyplýva, že k nehode došlo dňa 07.03.2022. Poškodené bolo vozidlo žalobcu továrenskej značky W. X3 Q.: BA XXX SP. Ako vinník nehody je označené vozidlo Opel I. Q.: BL XXXXV držiteľom P. spol.s.r.o., povinne zmluvne poisteného u žalovaného.

9. Z listiny kalkulácia opravy/posudok č. 2280005037 (systém AUDATEX) vyplýva, že bola doporučená oprava vozidla a náklady na opravu vozidla boli kalkulované v sume 2.245,30 eur.

10. Z hotovostnej faktúry odberateľa FIBIS, spol. s.r.o. vyplýva zoznam objednaných dielov na faktúru č. R20220500829 s dátumom dodania tovaru 31.05.2022. Ide o diely karosérie s uvedeným ich číselným označením.

11. Žalobcovi bolo faktúrou č. FA 2206077 od spoločnosti FOBIS spol. r.so. účtovaná suma 4082,47 eur za opravu vozidla.

12. Z posudku/ kalkulácie č. X3 LP opravovňou FOBIS spol, s.r.o. vyplýva kalkulácia opravy v sume 4082,47 eur s rozpisom náhradných dielov a jednotkovou cenou práce vo výške 40,- eur.

13. Z oznámenia žalovaného zo dňa 12.09.2022 vyplýva, že žalovaný v súvislosti s nehodou zo dňa 07.03.2022 žalobcovi poskytol náhradu škody vo výške 2418,68 eur, keď ako nepriznané položky uvádzal navýšenú cenu práce a náhr. dielov v sume 1663,79 eur. Zároveň žiadal o doloženie nákupných dokladov za náhradné diely za účelom opätovného posúdenia primeranosti. K cene práce pre vysvetlenie uviedol, že na základe doložených dokladov, bola priznaná cena práce na základe prieskumu trhu. Cena práce 32,- eur s DPH oproti fakturovanej sume 48,- eur.

14. Odpoveďou na podanie k poistnej udalosti číslo 2280005037 žalovaný odpovedal žalobcovi, že zotrváva na svojom pôvodnom stanovisku k náhrade škody. Uviedol, že medzi nelikvidované položky boli zahrnuté ceny za normohodinu práce a zároveň náklady za originálne náhradné diely, ktorých použitie nebolo preukázané. Uviedol, že pri stanovení primeranosti nákladov na opravu uvažovali s použitím alternatívnych náhradných dielov pri oprave, ktoré neautorizovaní opravcovia bežne pri opravách používajú a v prípade ak alternatívne diely nie sú k dispozícii, tak zohľadňujú originálne náhradné diely s 30 % zrážkou. Po preukázaní použitia nových a originálnych dielov pri oprave predložením nadobúdacích dokladov do náhradných dielov (v danom prípade sa nerieši marža, ale posudzuje sa či je diel originál- podľa katalógového čísla jednotlivých náhradných dielov), deklaroval, že pristúpi k opätovnému posúdeniu náhrady škody maximálne do výšky maloobchodnej ceny dielov predávanej u autorizovaných predajcov pre jednotlivú značku. Výšku hodinovej sadzby 32 eur priznali ako primeranú na základe prieskumu trhu.

15. Oznámením zo dňa 04.04.2024 bolo žalovaným oznámené, že poskytuje plnenie z povinného zmluvného poistenia vo výške 126,65 eur.

16. Emailovou komunikáciou zo dňa 21.09.2022 bolo opravovňou FOBIS spol. s.r.o. žalovanému oznámené, že opravovňa nie je oprávnená žalovanému požadované doklady poskytnúť, keďže tieto tvoria obchodné aj daňové tajomstvom a ich poskytnutím sa spoločnosť vystavuje hrozbe sankcie. Okrem toho bolo uvedené, že požiadavka žalovaného nie je skutkovo a právne zdôvodnená.

17. Z interného dokumentu žalovaného na č. I. 52 zo dňa 28.12.2018 vyplývali maximálne hodinové sadzby z cenníka prác MATLOVIČ, s.r.o. vo výške 24,- eur.

18. Z interného dokumentu žalovaného na č. I. 53 (zrejme zo dňa 10.07.2019) vyplývali maximálne hodinové sadzby z cenníka prác AHM SERVICE, s.r.o. vo výške 23,- eur.

19. Z interného dokumentu žalovaného na č. I. 54 zo dňa 25.05.2016 vyplývali maximálne hodinové sadzby z cenníka prác EURO-Steps, s.r.o. vo výške max 23,- eur.

20. Z interného dokumentu na č. I. 55 označeného ako posúdenie primeranosti nákladov na opravu vyplýva porovnanie jednotlivých dielov s ohľadom na ich cenu podľa faktúry za opravu a priznanou sumou. Celkov náklady na opravu 4082,47 eur. Nesúvisiace položky 1534,75 eur. Priznané primerané náklady 2547,72 eur.

21. Podľa § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianky zákonník v platnom znení (ďalej len „O.z.“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

22. Podľa § 427 ods. 2 O.z. rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

23. Podľa § 429 O.z. prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

24. Podľa § 442 ods. 1 O.z. uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

25. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase dopravnej nehody (ďalej aj ako „zákon č. 381/2001 Z. z. alebo zákon o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

26. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

27. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

28. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

29. Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

30. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

31. Podľa § 797 ods. 4 O.z., ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

32. Podľa § 799 ods. 1, 2, 3 O.z., poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené. Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Poisťiteľ nie je oprávnený počas trvania poistnej zmluvy plnenie z poistnej zmluvy znížiť z dôvodu, že poistné nebolo riadne a včas zaplatené.

33. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

34. Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 52 O. z. účinného v čase dopravnej nehody, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

36. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

38. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

39. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, poplatková povinnosť vzniká: a) podaním žaloby, návrhu, odvolania, žaloby na obnovu konania, dovolania, kasačnej sťažnosti alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom žalobca alebo navrhovateľ, odvolateľ, ten, kto podal žalobu na obnovu konania, dovolateľ a ten, kto podal kasačnú sťažnosť, b) spísaním podania do zápisnice pred súdom, c) vydaním rozhodnutia o dedičstve, d) speňažením majetku podliehajúceho konkurzu, ak ide o poplatok za konkurzné konanie podľa osobitného predpisu,3f) e) podaním námietky zaujatosti v konkurznom konaní alebo reštrukturalizačnom konaní podľa osobitného predpisu;3f) pokiaľ sa vec nepredložila nadriadenému súdu, poplatok nie je možné voči poplatníkovi vymáhať, f) podaním námietky zaujatosti podľa osobitného predpisu,4b) g) v ostatných prípadoch nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok uložila v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej.

40. V konaní nebolo sporné, že žalobca je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. W. R ev. č. W Q.: K Nebolo sporné, že dňa XX.XX.XXXX vznikla na vozidle žalobcu škoda spôsobená prevádzkou motorového vozidla ev. č. W vo vlastníctve MTFM spol. s r. o., so sídlom Hospodárska 10783/1B, 831 07 Bratislava - mestská časť Vajnory, IČO: 46 971 688, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Žalobca si nechal svoje vozidlo opraviť v spoločnosti FOBIS, spol. s r. o., so sídlom Pri vinohradoch 269/J, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 31 379 575. Bola vystavená faktúra za opravu vozidla č. FA 2206077 zo dňa 29.06.2022 na sumu 4 082,47 eur. Žalovaný oznámil žalobcovi, že poisťňa udalosť bola likvidovaná a poskytol mu náhradu škody vo výške 2 418,68 eur. V konaní nebolo sporné, že k potrebe opravy vozidla došlo v príčinnej súvislosti s vyššie uvedenou škodovou udalosťou za ktorú zodpovedá poisťenec žalovaného titulom povinného zmluvného poistenia. Žalovaný v rámci uplatnenej náhrady škody žalobcom nenamietal ani počet normohodín práce opravovne na oprave predmetného vozidla.

41. Pokiaľ ide o vzťah medzi stranami sporu, súd poukazuje na to, že ide o vzťah, ktorý vznikol titulom náhrady škody, keď žalobca si túto v zmysle zákona o PZP uplatnil priamo voči poisťiteľovi. Medzi žalobcom a žalovaným nebola uzatvorená žiadna zmluva, ktorá by mala povahu zmluvy spotrebiteľskej a takýto vzťah nemožno podľa názoru súdu ani od ich postavenia odvodzovať. Pokiaľ sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 49,50 €, a to na bankový účet Mestského súdu Bratislava IV do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, súd žalobu v tejto časti vyhodnotil ako nedôvodnú. Súd tiež poukazuje na to, že poplatková povinnosť vzniká vykonaním poplatkového úkonu zo zákona (§ 5 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov) a nejde o nárok, ktorého zaplataenia by sa niektorá zo sporových strán mohla domáhať od protistrany v prospech súdu. Súd preto žalobu v tejto časti zamietol (výrok III.).

42. Sporným bola zvyšná časť náhrady škody uplatnenej žalobcom nad rozsah už žalovaným poskytnutého plnenia. Podaním zo dňa 22.05.2024 žalobca zbral žalobu späť v časti istiny v sume 126,65 eur (bez príslušenstva) z dôvodu dodatočného poskytnutého plnenia žalovaným. Súd rešpektujúc dispozičné oprávnenie žalobcu, konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP.

43. Súd úvodom vyhodnotenia spornej otázky výšky škody upriamuje pozornosť na § 797 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), podľa ktorého: „Ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia

alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.“. V prejednávanej príhode ide o nárok žalobcu voči poisťovateľovi škodcu v zmysle § 4 ods. 2 v spojení s § 15 ods. 1 Zákona o PZP na náhradu škody. Zákon o PZP problematiku šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť, upravuje v § 11 ods. 6. V zmysle § 11 ods. 6 písm. b) Zákona o PZP má poisťovateľ: „poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody vrátane inej ujmy, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.“ Zákon o PZP však vyslovene neupravuje otázku, či poisťovateľ tieto dôvody, pre ktoré odmietol plniť (či už v celom rozsahu alebo čiastočne) môže dodatočne meniť. Uvádza „len“ to, že poisťovateľ je povinný tieto dôvody poškodenému oznámiť v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti. Z uvedeného by sa dalo teleologickým a logickým výkladom dôjsť k záveru, že takáto povinnosť uviesť dôvody v lehote troch mesiacov, by sa dala ľahko obchádzať tým, že by sa uviedli len „nič nehovoriace“ dôvody s tým, že by poisťovateľ špecifikáciu dôvodov uviedol neskôr napr. až v počas súdneho konania. Tu súd dáva do pozornosti vyššie citovaný § 797 ods. 4 OZ, ktorý túto otázku upravuje vo všeobecnosti, t. j. nerozlišuje, či ide o poistenie majetku, osôb, zodpovednosti za škodu. Súd má za to, že uvedené pravidlo, že poisťovateľ dôvod neplnenia nemôže dodatočne meniť, sa pri absencii výslovnej úpravy v zákone o PZP musí aplikovať aj na prípad, o ktorý ide v tomto konaní, t. j. na povinnosť žalovaného plniť žalobcovi náhradu škody podľa zákona o PZP.

44. V samotnom oznámení (č. l. 25) žalovaný uviedol len nič nehovoriace „nepripravené položky (navýšená cena práce a náhr. dielov)“. Ďalej uviedol, že žiada o doloženie nákupných dokladov za náhradné diely za účelom opätovného posúdenia primeranosti. K cene prác pre vysvetlenie uviedol, že na základe doložených dokladov, bola priznaná cena práce na základe prieskumu trhu. Cena práce 32.000,- eur s DPH oproti fakturovanej sume 48,- eur. Žalovaný pritom vôbec nijakým spôsobom bližšie nevyvetlil, ako dospel k zníženiu plnenia o 1663,79 eur. Žalovaný mal totiž jasne a konkrétne uviesť, ako náhradné diely majú súvisieť s krátením plnenia, z akého dôvodu nebola priznaná fakturovaná suma a ako dospel k výške priznaného plnenia. V podstate z tohto oznámenia je jeho adresát (žalobca) odkázaný len na hádanie toho, čo tým žalovaný vlastne myslel. Nehovoriac o tom, že žalovaný ani len neuviedol, aká časť zo sumy 1663,79 eur sa týka náhradných dielov, a aká časť ceny práce.

45. Žalovaným absolútne nepreskúmateľné oznámenie pri nemožnosti dodatočného menenia dôvodov neplnenia (v oznámení neboli uvedené žiadne preskúmateľné dôvody neplnenia) tak má za následok to, že žalovaný v konaní nepreukázal, že žalobcom tvrdená výška škody v celkovej sume 4082,47- eur bola nesprávna. Práve z dôvodu dodatočnej nemožnosti dôvodov neplnenia súd nemohol akceptovať skutkové tvrdenia žalovaného ohľadom výšky škody, ale naopak ohľadom výšky škody vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu. Taktiež súd poukazuje na to, že žalovaný až v písomnom vyjadrení k podanej žalobe špecifikoval, že rozdiel v prípade náhradných dielov tvorí sumu 1.220,29 eur s DPH. Rozdiel v prípade ceny práce je v sume 216,91 eur s DPH.

46. Taktiež navyše oproti tomu čo bolo uvedené v oznámení o poistnom plnení, uvádzal do sumy nelikvidovaných položiek sumu za navýšený lakovací materiál, keď uvádzal, že opravca použil koeficient 130 %, pričom podľa žalovaného mu prináleží iba lakovací koeficient 111%, a teda rozdiel je vo výške 47,68 eur s DPH. Navyše uvádzal aj drobný jedincový materiál, ktorý predstavuje cca 2 % z ceny použitých náhradných dielov vo výške 24,67 eur s DPH a konzervačný materiál vo výške 25,20 eur s DPH. Žalovaný teda tieto dôvody dodatočne dopĺňal a menil. Súd nemohol vychádzať pri výške škody z takýchto skutkových tvrdení žalovaného vzhľadom na vyššie uvedené, a preto nárok žalobcu v tejto časti bol dôvodný, keď žalovaný riadne nevykonal šetrenie poistnej udalosti a neuviedol dôvody, pre ktoré v tejto časti žalobcovi neposkytol náhradu škody, keď žalovaný tieto dôvody až dodatočne dopĺňal a tzv. „napasoval“ na výšku nepriznanej náhrady škody.

47. Pokiaľ ide o časť nepriznaného plnenia týkajúcu sa náhradných dielov, žalovaný ďalej namietal, že neboli predložené doklady na nákup originálnych náhradných dielov, resp. náhradných dielov vo vyššej kvalite použitých na opravu vozidla. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.01.2024, sp. zn. 2Cob91/2023, kde sa uvádza: „Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Fakturácia opravy predstavuje vyčíslenie nároku, čo v zmysle ustálenej judikatúry postačuje na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia a rozsah náhrady

škody by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Ak však žalovaný krátil poistné plnenie, bol povinný preukázať dôvodnosť krátenia (...). Predložená faktúra predstavuje bezpochyby hodnoverný účtovný doklad za opravu motorového vozidla v súlade so zákonom o účtovníctve, obsahuje rozpis jednotlivých položiek, náhradných dielov, popis pracovných pozícií. Množstvo a cenu náhradných dielov a ich montáž, ako vyplývajú z položiek faktúry za opravu vozidla, žalovaný nespochybnil, náhradné diely boli dodané opravovňou, žalobca ako poistený predložil riadny účtovný doklad - faktúru, ktorá je hodnoverným dokladom o nadobudnutí náhradných dielov. Na preukazovanie iných skutočností nebol zmluvne ani zo zákona povinný.“

48. Napokon Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí zo dňa 28.05.2020, sp. zn. 7Cob 18/2020, konštatoval: „Odvolací súd uvádza, že servis pri oprave motorového vozidla nemôže robiť prieskum najlacnejších náhradných dielov a na opravu jedného vozidla objednávať diely od množstva ďalších dodávateľov, keď žalovaný pri výpočte poistného plnenia používa náhradné diely za najnižšie ceny od rôznych dodávateľov. Zároveň servis môže na opravu použiť aj náhradné diely od výrobcov/dodávateľov, ktorých žalovaný nemá vo svojej databáze, a to nemôže byť v neprospech poisteného, resp. žalobcu. Taktiež je bezpredmetné, za akú cenu našiel náhradné diely žalovaný, pretože servis vystupuje ako podnikateľský subjekt a ceny, za ktoré nadobudne náhradné diely sa nemusia stotožňovať s cenou uvedenou na faktúre. Servis je oprávnený si dať na jednotlivé diely svoju maržu/prirážku (čo je aj v súlade s právom slobodne podnikáť) a poisťovňa je povinná túto skutočnosť rešpektovať, preto ceny náhradných dielov nájdených poisťovňou nemusia zodpovedať skutočnej cene náhradných dielov a tomu zodpovedajúcej skutočnej škode na motorovom vozidle. (...) Keďže opravu realizoval autoservis, na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia postačuje ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla.“

49. V nadväznosti na vyššie uvedené súd konštatuje, že všetky náklady na navrátenie vozidla žalobcu do pôvodného stavu boli riadne preukázané faktúrou za vykonanú opravu, pričom podľa názoru súdu tieto boli vynaložené účelne. Faktúra slúži ako hodnoverný doklad o výške škody a s tým spojenými nákladmi na opravu. Cena náhradných dielov jednoznačne vyplýva z kalkulácie servisu, a tá je následne pretavená do samotnej faktúry za opravu. Nemožno od žalobcu (poškodeného) spravodlivo požadovať, aby cenu náhradných dielov preukazoval aj iným spôsobom. Keďže opravu realizoval autoservis, na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia postačuje ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla, ktorá predstavuje konkrétne vyčíslené majetkové hodnoty (vyjadrené v peniazoch), ktoré bolo potrebné vynaložiť, aby poškodené vozidlo mohol riadne užívať. Povinnosť inak preukázať túto skutočnosť žalobcovi zo zákona nevyplýva. Taktiež v tomto, ako argumentoval aj žalobca, nemožno robiť rozdiel medzi servisom autorizovaným a neautorizovaným s ohľadom na kvalitu práce a druh použitých náhradných dielov. Argumentáciu žalovaného v tomto smere súdu preto vyhodnotil tiež ako nedôvodnú. Súdu ďalej nie je zrejmé, aký výpočet ceny náhradných dielov zvolil žalovaný, keď uvedené nevyplýva z oznámenia o poistnom plnení. Predovšetkým nie je zrejmé, ktoré náhradné diely žalovaný považoval za originálne a ktoré nie. V tomto nemožno prihliadať len na tvrdenie žalovaného o databáze originálnych dielov. Pokiaľ žalovaný vychádzal z ceny zníženej o 30 % oproti z ceny originálneho diela, žalovaný neuviedol na základe akého ustanovenia zákona, či zmluvy bol na takýto výpočet oprávnený. Súdu nie je zrejmé, ako postupoval žalovaný pri výpočte ceny nahraných dielov a za kého dôvodu jednotlivé položky znížil. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že v prípade piatich dielov nie je zrejmé, prečo bola vykonaná zrážka 28,21 % až 30 %. Žalovaný navyše sám uvádzal, že dané náhradné diely sú dostupné iba ako originálne. Bolo povinnosťou žalovaného v zmysle § 799 OZ zákonníka uhradiť celú škodu na vozidle.

50. Ďalej má súd tiež za to, že nie je potrebné si nadobúdacie doklady žiadať. K samotnej škode na vozidle totiž dochádza jeho fyzickým poškodením, a nie až jeho opravou. Poškodený sa totiž môže rozhodnúť vozidlo aj neopraviť, a aj v takom prípade má nárok na náhradu škodu voči škodcovi, resp. poisťovateľovi škodcu v zmysle zákona o PZP. Je teda irelevantné, aké náhradné diely boli pri oprave vozidla použité. Tu sa súd tiež stotožňuje s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k.: 7CoCsp/5/2021-232, a teda, že „bez toho, aby bola žalobkyňa špecifickou povinnosťou predkladať žalovanému doklady preukazujúce cenu a originalitu použitých náhradných dielov, zviazaná zo zákona (alebo zmluvou), nie je možné od nej nadobúdacie doklady k použitým náhradným dielom požadovať, a ani z dôvodu ich nepredloženia poistné plnenie poškodenému čo i len sčasti neposkytnúť. Pokiaľ mal žalovaný pochybnosti o tom, aké diely a či tieto boli pri oprave vozidla použité, v rámci riadneho

prešetrenia poistnej udalosti bolo na žalovanom, aby si túto skutočnosť overil, a to aj prípadne obhliadkou vozidla, pričom argumentácia o nehospodárnosti takéhoto postupu podľa názoru súdu neobstojí. Na žalobcu nemožno prenášať zodpovednosť za prešetrenie poistnej udalosti.

51. Okrem vyššie uvedeného, vo vzťahu k výške normohodiny práce, bolo na žalovanom, aby túto preukázal. V tomto žalovaní v oznámení o poistnom plnení odkazoval len na to, že bola priznaná cena práce na základe prieskumu trhu. Až v rámci vyjadrenia k žalobe súdu predložil listiny, ktoré označoval ako prieskum trhu, a to maximálne hodinové sadzby spoločnosti MATLOVIČ s.r.o. zo dňa 28.12.2018 (k poškodeniu predmetného vozidla došlo dňa 07.03.2022), z ktorej nie je viditeľné v akej oblasti táto spoločnosť pôsobí. Okrem toho táto spoločnosť poskytuje podľa danej listiny zľavy z celkovej faktúry poškodených z PZP 5 %, . Z tejto listiny takisto nevyplýva špecifikácia opravy s ohľadom na značku vozidla. Ďalšia listina - maximálne hodinové sadzby spoločnosti MH SERVICE, s.r.o. (dátum je nečitateľný, zrejme 10.07.2019- pozn. súdu). Takisto nie je uvedené, kde táto spoločnosť pôsobí (na pečiatke je len adresa v Bratislave). Podľa listiny ceny nezohľadňujú značku vozidla. Tretia listina sa týka hodinových sadziieb spoločnosti EURO-Steps, s.r.o. a táto je zo dňa 25.05.2016 (k poškodeniu predmetného vozidla došlo dňa 07.03.2022), Podľa pečiatky je adresa spoločnosti v Bratislave. Je poskytovaná zľava z celkovej faktúry poškodených z PZP v 8%. Podľa názoru súdu, uvedené listiny nie je možné považovať za relevantný prieskum trhu pre šetrenie poistnej udalosti zo dňa 07.03.2022, keďže tieto sú staršieho dátumu. Je zrejmé, že žalovaný skutočne pre danú poistnú udalosť relevantný prieskum trhu neuskutočnil. Podľa názoru súdu neobstojí, pokiaľ žalovaný argumentuje cenou normohodiny bez toho, aby sám uskutočnil prieskum obvyklých cien v danej lokalite a v danom čase a s ohľadom na značku vozidla, špecifikáciu jeho opravy a potrebu náhradných dielov. Nakoľko žalovaný ani tu relevantne neunesol dôkazné bremeno o riadnom prieskume trhu a cenách obvyklých, súd takúto obranu žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú. Cena normohodiny práce, ktorú účtoval autoservis nie je podľa názoru súdu v danom čase a lokalite neprimeraná. Súdu žalovaný nepreukázal opak, a teda dôvodnosť ním nepriznanej náhrady škody v tejto časti.

52. Žalobca si preto dôvodne uplatnil zvýšnú časť istiny. Takisto súd dospel k záveru, že žalobca si dôvodne uplatnil aj nárok na úroky z omeškania. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania v zákonnej výške 6,25 % (keď tieto boli vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.). Žalobca správne určil aj okamih omeškania žalovaného s ohľadom na to, že bolo povinnosťou žalovaného vykonať riadne šetrenie poistnej udalosti, a to v súlade so žalobou odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti žalovaným (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.), t. j. vychádzajúc z čiastočného plnenia žalovaným po podaní žaloby (čiastočné späťvzatie žaloby), zo sumy 1663,79 eur od 28.09.2022 do 08.04.2024 a zo sumy 1537,14 eur od 09.04.2024 do zaplatenia. Súd preto žalobe vyhovel aj v tejto časti uplatneného nároku.

53. Na záver súd uvádza, že na pojednávaní súd zamietol návrh žalobcu na vykonanie dokazovania vyžiadanim si spisového materiálu k dopravnej nehode, nakoľko mal skutkový stav dostatočne preukázaný z už vykonaných dôkazov obsiahnutých v súdnom spise a takisto súd zamietol aj návrh žalovaného na uloženie edičnej povinnosti opravovní, a to predložiť doklady k náhradným dielom, keď súd mal za to, že uvedené bolo predovšetkým vecou riadneho šetrenia žalovaného (prípadne aj obhliadkou vozidla), pričom navyše tak doklady boli predložené a skutkový stav bol na podklade listinných dôkazov pre rozhodnutie danej veci dostatočne zistený.

54. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol neúspešný len v časti v ktorej sa domáhal, aby žalovaný uhradil súdny poplatok súdu. Podľa názoru súdu uvedené nemožno v kontexte celej prejednávanej veci posudzovať ako taký neúspech žalobcu, ktorý by sa mal premietnuť aj do náhrady trov konania. Žalobca bol úspešný aj v časti v ktorej došlo k zastaveniu konania z dôvodu dodatočného plnenia žalovaným po podaní žaloby,

ako aj vo zvyšnej časti uplatneného nároku. Súd preto rozhodol tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Mestský súd Bratislava IV v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.